

Hạnh của người xuất gia

Người xuất gia phải làm gương cho chúng tại gia, nếu không nêu được gương tốt thì người tại gia sẽ không sinh tâm thâm tín, và không thể gieo ảnh hưởng gì với họ cả. Thế nên, là người xuất gia thì phải có hình tướng của người xuất gia.

Hạnh của người xuất gia.

*Phải bốn người xuất gia trở nên lên cùng sống chung hòa hợp thì mới gọi là Tăng đoàn. Đó là "hòa giai cộng trụ," không tranh không chấp. Một người xuất gia sống đơn độc không thể gọi là Tăng.

*Người xuất gia phải nghiêm trang gìn giữ bốn oai nghi: đi, đứng, nằm, ngồi. Nên nói: "Đi nhẹ như gió, ngồi vững như chuông, đứng thẳng như cây thông, nằm như cung tên."

*Không thể muốn pháp xuất thế cùng pháp thế gian đồng một lúc. Chân không thể đứng trên hai chiếc thuyền - một hướng ra Giang bắc, một xuôi về Giang nam.

*Các vị thường biết rằng chư Đại đức, Cao tăng thuở xưa đều ngộ Đạo trong khi tu hành khổ hạnh. Không một vị Tổ sư nào khai ngộ trong khi hưởng thụ, tìm trong Đại Tạng Kinh không thấy có một vị nào như thế cả.

*Tiêu chuẩn tuyển chọn vị Trụ trì phải như thế nào? Điều kiện tiên quyết là phải không có tính nóng giận, biết dùng hòa khí đối đãi người, nơi nơi đều có thiện duyên với người, không dùng quyền uy mà bức bách kẻ khác, phải có tác phong ý thức dân chủ, khiến người ta cung kính tôn trọng.

*Người xuất gia có thể nhận sự cúng dường, nhưng không được tham cầu cúng dường. Không tham cúng dường mới là đệ tử chân chính của Phật.

*Hai chúng đệ tử xuất gia, Tỳ kheo và Tỳ kheo ni, không nên dụng công vì danh vọng, địa vị, mà cần phải có tinh thần thay thế chúng sinh chịu khổ và phải có tâm bình đẳng cứu giúp tất cả chúng sinh.

*Người xuất gia nếu không tinh tấn tu Thiền tập Định, tụng Kinh trì Chú, nghiêm thủ Giới Luật, mà chỉ nương dựa vào Phật hầu có được miếng cơm manh áo thì chắc chắn sẽ bị đọa lạc vào ba đường ác.

"Tinh lực dồi dào thì không cảm thấy lạnh.

Khí lực sung túc thì không cảm thấy đói.

Thần lực đầy đủ thì không cảm thấy mệt."

*Tinh, khí, thần là ba báu vật. Người xuất gia phải tu trì tinh, khí, thần.

*Người xuất gia phải làm gương cho chúng tại gia, nếu không nêu được gương tốt thì người tại gia sẽ không sinh tâm thâm tín, và không thể gieo ảnh hưởng gì với họ cả. Thế nên, là người xuất gia thì phải có hình tướng của người xuất gia.

*Người xuất gia phải có chánh tri chánh kiến. Nếu không có chánh tri chánh kiến thì nhất định sẽ đi lạc vào đường ma, bị năm mươi ấm ma kéo đi.

*Người xuất gia phải cùng nhau làm việc, không được tự mình tạo việc khác lạ, muốn làm gì thì làm.

"Chuyên nhất thì linh.

Phân tán thì bị ngăn ngại".

*Chuyên nhất về việc gì? Tức là chuyên nhất đoạn dục vọng, trừ tham ái. Nếu không đoạn dục vọng, trừ tham ái thì có xuất gia tu Đạo đến tám vạn đại kiếp đi nữa cũng vẫn không thành công. Vì vậy, việc này rất là trọng yếu.

*Phải luôn luôn tu Đạo bồi đức. Khi đức tính đã tròn đầy, hạnh tu được viên mãn, thì chúng ta mới xứng đáng là người xuất gia.

*Người xuất gia phải lấy việc hoằng Pháp làm sự nghiệp.

*Hoằng dương Phật Pháp là bốn phận và trách nhiệm của người xuất gia chúng ta. Thế nên, trong từng tâm niệm chúng ta phải luôn luôn hoằng dương Phật Pháp; và mọi hành động, cử chỉ là thuyết Pháp cho chúng sinh.

Hòa thượng Tuyên Hóa